970. H. an. Msp. इङ्गुदित्तीद R. 2,104,12. मिरचतीद Катна̂s. 13,124. य-वतीद H. 402.

तौंद्स् (wie eben) n. bewegtes Wasser, Schwall (der Wogen), Strom, fuctus Naion. 1,12. तोद्रा न शंभु १. १८. 1,65,5 (3). सिन्धुर्न तोद्र: प्र नीची-रैनात् 66,10 (5). 2,25,3. पाभी र्सा तोर्द्राद्र: पिपिन्वयुं: 1,112,12. 5, 53,7. सिन्धुर्न तोर्द्र उर्विपा व्यश्चित् 1,92,12. सुप्तनी पत्युः तोर्द्राता सहः 182,5. स्रा तोद्रा मर्ह्स वृतं नदीनां परिष्ठितमस्त ऊर्मिम्पाम् 6,17,12. 8, 25,15. नावा न तोर्द्र: पृद्धिः पृथिव्याः स्वस्तिभूरति दुर्गाणि विश्वी 10, 56,7. तोद्रा न रेतं इतर्जति सिश्चन् 61,2.

त्तोदित (wie eben) n. Mehl Çabdak. im ÇKDa. — Das partic. s. u. तुद्-त्तोदिमन (nom. abstr. zu तुद्र, der Form nach von तीद्) m. Kleinheit, Winzigkeit gaņa पृत्रादि zu P. 5, 1, 122.

तादिष्ठ und तादीयंस् s. u. तुद्र.

त्राख (von तुर्) adj. festzustampfen R. 2,80, 10.

त्ताधुका (von तुध्) adj. hungrig TS. 1,6,7,4. 5,2,5,6. 9,2. 6,1,9,2. ÇAT. Ba. 12,5,2,5.

ताम (von तुम्) m. das Schwanken, zitternde Bewegung, Erschütterung; Unruhe, Aufregung: त्तोभोहिंगसमृिक्ति (समुद्र) MBH. 1,1214. वीचि MEGH. 29. मीन॰ 93. र्यत्तोभपरिश्रम RAGH. 1,58. VIER. 52. 10,8. (नार्न) जगति तोभकारिणा R. 6,11,1. यत्ततोभकर (श्रमुर) MBH. 3,8760. र्त्तेषां कुर्वतः पापं राष्ट्रतोभो भविष्यति 13,7208. का उपमित्यागतत्तोभः कीत्र्रत्यरा उभवत् 1,5385. यदा तोभं नापपाति नार्तिमन्यतरस्त्याः Sund. 1,16. इत्यं तन्त्रि वपुः प्रशात्तमपि ते तोभं कर्रात्येव नः ВНАВТВ. 1,12. ВВАВМА-Р. in LA. 58,16. प्रायः स्वं मिक्सानं तोभात्प्रतिपयते क् जनः ÇìE.
158. इन्द्रियत्नाभ Киманаь. 3,69.

नीभन (vom caus. von नुम्) m. N. pr. eines in Kâmâkhjâ (wie Kâmâ-kshi eine der Durgâ geheiligte Localität, und nicht eine Form der Durgâ, wie unter den Wörtern nach Wilson angegeben worden ist) befindlichen Berges: द्वर्राष्ट्यस्य पूर्वस्या पुरं नाम वरासनम्। तद्द विणे मरुशिल: निभ्ना नाम नामतः॥ Кашкі-Р., Камакызакоралықаза, Кар. 81. ÇKDa.

तांभपा (wie eben) 1) adj. in Schwankung bringend; aufregend, beunruhigend: श्रताभ्यापा समुद्रापा ताभणम् R. 3,36,10. RV. 10,103,1. तु-ञ्याय ताभणाय च (श्वाय) MBs. 12,10384. Vishņu 13,6990. — 2) m. N. eines der fünf Pfeile des Liebesgottes Sch. zu Glr. 8,1.

त्तीभ्य (wie eben) adj. in Schwankung gebracht zu werden geeignet, zu erschüttern; s. श्रतीभ्य.

तीम Un. 1,138. 1) m. n. = म्रट्ट Bhar. zu AK. 2,2,11. ÇKDr. — 2) n. = ड्रकूल gewobene Seide AK. 2, 6, 3, 15. — Vgl. तीम.

त्रोमक m. ein best. Parfum (गणक्रासक) Gațânu. im ÇKDn. — Vgl. त्रोम, त्रीमक.

तीणी f. = तीणी die Erde Sch. zu AK. 2,1,2. Baig. P. 3,14,3. 24,42. तीणोप्राचीर (ती॰ + प्रा॰) m. das Meer Gațiadu. im ÇKDa.

त्तीणीभुज् (ती॰ + भुज्) m. Geniesser der Erde, König Çantıç. 1, 10. — Vgl. ज्ञितिभुज्.

त्तीद्र (von नुद्र und नुद्रा) 1) m. a) N. eines Baumes, Michelia Champaca (चम्पका), Çabdak. im ÇKDa. MBu. 3, 11569. — b) Bez. einer Mischlingskaste, der Sohn eines V ai de ha und einer Måg ad bi MBu. 13, 2584. — 2) n. a) oxyt. Kleinheit, Winzigkeit gana प्रवादि zu P. 5, 1, 122. —

b) parox. Honig P. 4, 3, 119. AK. 2, 9, 108. 3, 4, 17, 105. H. an. 2, 407. MED. r. 21. M. 10, 88. MBB. 2, 1861. R. 2, 26, 13. 3, 77, 3. 5, 59, 20. Suga. 1, 148, 16. 315, 8. 2, 9, 12. 49, 19. 192, 21. 323, 18. Buide. P. 7, 4, 17. सर्घाट्यातिः तीद्रपटलीः RAGH. 4, 63. ते माम् — समासिञ्चात्र शास्तारः तीद्रं माध्य मात्तिकाः MBH. 13, 2171. न क् निम्बात्स्रवेत्तीदं लोके विगरितं वचः R. 2, 35, 15. eine best. Art von Honig Suga. 1, 185, 1.6. Vikasp. zu H. 1214. Vgl. u. तुद्रा Biene. — c) Wasser H. an. Med.

तौंद्रकामालव adj. f. ई in Verbindung mit सेना das Heer der Kshudraka und Målava P. 4,2,45, Vårtt.

नौहिक्य 1) m. ंकी f. ein Fürst, eine Fürstin der Kshudraka, ein Angehöriger der Ksh. P. 5,3,114, Sch. — 2) adj. — तुह ÇKDR. nach Siddi. K.

त्तीद्र (तीद्र Honig + ज) n. Wachs Rigan. im ÇKDa.

नीत्रधातु (तीत्र + धातु) m. eine best. mineralische Substanz (s. माति-क) Rågax. im ÇKDn.

तीद्रप्रिय (तीद्र + प्रिय) m. N. eines Baumes (s. जलमधूत्रा) Rigan. im ÇKDn.

तीद्रमेक् (तीद्र + मेक्) m. Diabetes mellitus Suça. 1,272, s. Davon adj. तीद्रमेकिन् mit dieser Krankheit behaftet 2,78,14.

तीहेप (von दीह Honig) n. Wachs Rigan, im ÇKDR.

हों। (von तुमा) = तोम Uṇ. 1, 138. 1) adj. f. ई aus Flachs gemacht, leinen; n. Linnen, Linnengewand AK. 2, 6, 2, 12. Trik. 3, 3, 295. H. 669. an. 2, 320. Med. m. 9 (lies: श्रापात st. श्राप्त). वास: Pâr. Gruj. 2, 5. Lâtj. 2, 6, 1. Gobu. 2, 10, 5. 9. 4, 2, 23. Kauç. 57. Çâñkh. Gruj. 1, 12. व्यासी Âçv. Çr. 9, 4. Lâți. 9, 2, 15. तेममूत्र Suçr. 1, 93, 16. — Kâtj. Çr. 4, 6, 18. 7, 12. 15, 3, 8. M. 2, 41. 5, 120. 121. 10, 87. 12, 64. Jâch. 1, 187. MBu. 1, 7349. 2, 1053. 13, 5504. 14, 1263. R. 1, 74, 3. Suçr. 1, 46, 15. 65, 13. Çâk. 80. Ragh. 10, 8. Bhâc. P. 7, 13, 39. — m. n. (Siddh. K. 249, a, 3 v. u.) = हुक्ति (vgl. त्रीम्म) gewobene Seide Trik. H. an. Med. Hâr. 145. Vielleicht aus Stellen wie मुक्तिनीमस्वीत R. 5, 45, 4. 2, 16 geschlossen. — 2) f. ई Flachs, Linum usitatissimum Ratnam. im ÇKDr. — 3) n. Leinsamen Suçr. 2, 364, 8. — 4) adj. aus Leinsamen bereitet: तिल Leinöl Suçr. 1, 182, 20. — 5) m. n. = ऋट्र m. 1, a (s. das.) AK. 2, 2, 11. H. 981. H. a n. Med.

त्तीमक (von तीम) 1) adj. f. ई leinen: मेखला Kaug. 87. — 2) m. ein best. Parfum (चीर्) ÇKDs. ohne Ang. einer Aut.; vgl. तीमका.

तीर (von तुर) 1) n. das Abrasiren der Haare H. 924. केशवमनार्तपुरं पाटलिपुत्रं पुरीमिक्टक्त्राम् । दितिमिदितिं च स्मरतां तीरिविधा भवति कल्याणम् ॥ Уворнавіввы іт СКОв. तीर् कृत्वा Ніт. 101, 6. Verz. d. B. H. No. 1326. तीर् und तीरमन्ना: Sis. zu TS. 1, 2, 1 (pag. 274, ult. 275, 2). — 2) f. ई Schermesser Wils.

त्तीर्षच्य (von तुर् + पिन) adj. aus Schermessern und Donnerkeilen gebildet (nach Buanour) Buis. P. 6,5,8. — Vyl. त्र्पनि.

नीरिक (von नीर) m. Barbier H. c. 155. Cabdam. im CKDa.

हणा, हणांति; हणांतिता Kår. 1 in Sidde. K. zu P. 7,2,10. Vop. 8,60. 9, 11. schleifen, wetzen, schärfen Duatur. 24,28. वार्च हणुवाना (also auch med.) द्मर्यत्सप्त्रीन् AV. 5,20,1. हणुत gewetzt, geschärft AK. 3,2,40. उभयता कीद् वाचः हणुतम् Çat. Ba. 6,3,4,34. 35. Vgl. त्त.

— म्रव zerreiben: म्रवं हणीामि दासंस्य नामं चित् R.V. 10,23,2.